

ningen finder Sted. Dertil kommer, at det ikke alene er Grundeierens Interesser, der er Tale om, men at det er alle Communiens Indvaanere, som ere interesserede i et velordnet og tilstrækkeligt betryggende Brandvæsen. Dette er af største Vigtighed ikke blot med Hensyn til Grundeierdom, men ogsaa med Hensyn til Løssøre og med Hensyn til Beboernes Liv, Lemmer og Velfærd, og jeg troer derfor, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse vil være ligesaa opfordret og føle sig ligesaa forpligtet til at varetage Alt, hvad der angaaer Brandvæsenet, som hvad der angaaer de øvrige communale Brancher. Jeg skal altsaa ikke nægte, at det vilde have været mig kjær, om Regjeringen var bleven staaende ved de almindelige Bestemmelser for Ordningen af communale Sager, og havde overladt Styrelsen af det her omtalte Forhold til Kommunen i Henhold til dens Bestægt, hvorpaa Ministeriet dog altid kan udøve sin berettigede Indflydelse. Imidlertid sees det af Motiverne, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke har reist nogen Indsigelse mod den af Ministeriet foreslaaede Ordning, og under disse Omstændigheder skal jeg heller ikke gjøre nogen Modstand derimod, men jeg har dog ikke kunnet undlade at udtale min Betslagelse over den Vej, hvorpaa man er staaet ind.

Hvad angaaer de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, da er der ikke mange Punkter, hvorved jeg for Diebliftet skal døele. Der er dog i § 3 en Utring, som ikke forekommer mig at være ganske klar. Det hedder nemlig i § 1, at Brandvæsenet i Kjøbenhavn skal henlægges under Kjøbenhavns Commune til Bestyrelse overensstemmende med Forrifterne i Loven Ate Martii 1857; men saa hedder det i § 3, at Brandvæsenet skal bestyres under Magistratens Overtilsyn af en Høistcommanderende. Dette Udtryk i § 3 forekommer mig ikke at stille Magistraten i det Forhold til Brandbestyrelsen i det Hele, som jeg idetmindste havde tænkt mig; thi at der tilslaaes den et Overtilsyn, synes mig ikke at være fyldigt nok, naar Magistraten skal have nogen virkelig Deel i Bestyrelsen; og det er jo ikke alene det egentlige Slutningsvæsen, som der handles om, hvilket ganske naturligt maa henlægges under Brandcorpsets Chef eller den Høistcommanderende,

men der er jo mange andre væsentlige Functioner, som ligeledes ere henlagte til Brandvæsenet — det er den Benævnelse, som er brugt gennem hele Lovforslaget — og som i alt Fald kunne komme til at gribe meget væsentligt ind i de borgerlige Forhold. Dette gjælder navnlig med Hensyn til Bestemmelserne i § 17 om Oplag af Tømmer og Brændsel og Bestemmelserne i §§ 19, 20, 21 og 22 og de følgende, som handle om Oplag af brandfarlige Gjenstande, og om de forskellige mere og mindre farlige Mæringsveie og de Fordringer, der maae stilles i Henseende til deres Indretning og Drift. Det forekommer mig, at Afgjørelsen af alle disse Spørgsmaal væsentlig maatte henhøre under Magistraten, om denne ogsaa ganske naturligt vil søge Raad og Bistand i saa Henseende hos Brandcorpsets Chef. Jeg skjønner nemlig ikke, at der er nogen særlig Grund til at stille den Høistcommanderende for Brandvæsenet i et andet Forhold til Magistraten end det, hvori de øvrige Functionairer under Magistraten, saasom Stadsingenieuren, Stadsconducteuren osv. ere stillede. Jeg antager heller ikke, at det har været Regjeringens Mening, og maaskee ligger Feilen hos mig, naar jeg troer, at Ordet „Overtilsyn“ ikke er tilstrækkeligt betegnende; men for mig har der idetmindste været nogen Tvivl om, hvad der maatte være den rette Mening deraf. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 21 skal jeg bemærke, at Regjeringen ikke har fundet sig tilfreds med de Udtryk, som ere brugte i Commissionens Forslag, og som jeg maa indrømme, maaskee ogsaa vare mindre klare. Den høitagtede Minister har fuldkommen rigtigt opfattet, hvad der har været Commissionens Grundtanke, men har høit Betænkelse ved at stille Fordringerne saa strengt, som Commissionen havde foreslaet. Dette er ganske vist af den Slags Spørgsmaal, som det er vanskeligt at discutere, navnlig i en større Forsamling som denne, men jeg vil dog henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke maa erkjendes for at være i høieste Grad betænkelig, dersom efter § 21 Oplag af Spirituosa i større Kvantiteter skulde kunne findes i Localer over Jorden, endogsaa, som det hedder i Motiverne: i de høiere Etager.